

शक्तं जुहुयात् । ततो मूलान्ते) । “अन्तर्निरन्तर-
निरन्तरएधमाने मायाभ्रकारपरिपन्थिनि संविदग्नौ ।
कस्मिंश्चिद्भूतमरोविविकाशमूमौ विश्वं जुहोमि वसुधादि-
शिवासनान्तम् । इत्यन्तर्यजनं कृत्वा साक्षाद्ब्रह्ममयो भवेत् ।
न तस्य पापपुण्यानि जीवन्मुक्तोभवेद्भ्रुवम्” । “अयमन्त-
र्यांगोज्ञानिनामेव । अथान्तःपञ्चमकारयजनप्रकारः ॥
तदुक्तं कुलाख्ये अन्तर्यजने” । “सुरा शक्तिः शिवोमांसं
तद्भोक्ता भैरवःस्वयम् । तयोरैक्यसमुत्पन्ने आनन्दोभोक्त
उच्यते । आनन्दं ब्रह्मणोरूपं तच्च हृदये व्यवस्थितम् ।
तस्याभिव्यञ्जकं द्रव्यं योगिभिस्तेन पीयते । लिङ्गत्वय-
विशेषज्ञः षट्चक्रपद्मभेदतः । पीठस्थानानि चागस्य महा
पद्ममं व्रजेत् । आमूलधारमात्रह्वरम्भं गत्वा पुनः पुनः ।
चिच्चन्द्रकुण्डलोशक्तिसामरस्यमहोदयः । व्योमपङ्कजन-
ध्वन्द्वसुधापानरतो नरः । मधुपानमिदं देवि ! चेतरेन्द्र-
पानकम् । पुगयापुण्यं पशुं हत्वा ज्ञानखड्गेन योगवित् ।
परे लयं नयेच्चित्तं पलाशीति निगद्यते । मानसादिन्द्रिय-
गणं संयम्यात्मनि योजयेत् । मांसाशीस भवेद्देवि ! इतरे
प्राणिघातकाः । शिवशक्त्यात्ममिथुनसंयोगानन्दनिर्भराः ।
सुक्तास्ते मैथुनं तत्स्यादितरे स्त्रीनिषेवकाः” इति त० सा०
“अन्तःपूजां विधायैव वाह्यपूजां समाचरेदिति” तन्त्रम् ।

अन्तर्यामि पु० अन्तर्यामो यस्मात् । ग्रहरूपे सामापरारख्ये
पात्रभेदे । “विष्टुभः खारं खारादन्तर्यामः ‘अन्तर्या-
मात् पञ्चदश’ इति यजु० १३, ५५ खारात् साम्नोऽन्त-
र्यामं ग्रहं निरमिमीतेति” इति रिति वेददीपः ।
तच्च यज्ञियं पात्रभेदः । “सुहृवा ह्यर्यायान्तर्याममनु-
मन्त्रयेदिति” श्रुतिः “उद्धेतुः पात्रयोजनमित्युपक्रम्य”
खरोत्तरपूर्वाङ्गे उपांश्वन्तर्यामयोः” कात्या० ६, १, २,
खरस्य उत्तरपूर्वाङ्गे ईशानकोशे, उपांश्वन्तर्यामयोः पात्रयो
योजयति सादयतीति वा” तद्ग्रा० ।

अन्तर्यामिन् पु० अन्तर्मध्येऽनुप्रविश्य यमयति स्वस्वकर्म्मणि
इन्द्रियादीनि जीवं वा व्यापारयति यस्मिन्श्चि-श्चिनि ।
“अन्तराविश्य भूतानि यो विभक्त्यात्मकोत्तमिः । अन्तर्यामी-
श्वरः ताक्षात् भवे” दित्युक्ते ईश्वरे ‘अन्तरेष यमयती-
त्यादि’ बृहदारण्यकान्तर्धामिब्राह्मणोक्तेस्तस्य तथात्वम् ।
आत्मकोत्तमिः निजव्यापारैः प्राणादिर्वात्तभिरित्यर्थः ।
वायौ च तस्य सर्वप्राणिषु अध्यात्मवायुरूपेण स्थितत्वा-
त्तथात्वम् । अन्तर्गतवस्तुज्ञातरि ति० ।

अन्तर्यामिब्राह्मण न० अन्तर्यामिन ईश्वरस्य ज्ञापकम्

ब्राह्मणं मन्त्रेतरवेदभागः । बृहदारण्यकान्तर्गते अन्तर्या-
मिनः ईश्वरस्य ज्ञापके ब्राह्मणे । तच्च १३० पृष्ठे दर्शितम् ।
अन्तर्लोम न० अन्तर्गतमाच्छाद्य लोम अच् समा० ।
आच्छाद्ये लोमि ।

अन्तर्वंशिक ति० अन्तर्वंशे राज्ञामाभ्यन्तरगृहे नियुक्तः
नियुक्तार्थे ठक् संज्ञापूर्वकविधेरनित्यत्वाच्च द्विः, अन्त-
र्वंशः नियोज्यतयाऽस्वस्य ठन् वा । राज्ञामन्तःपुरे रक्ष-
णार्थं नियुक्ते कुजवामनादौ ।

अन्तर्वर्ण अव्य० वनस्य मध्यम् शत्वम् । वनमध्ये इत्यर्थे ।

अन्तर्वर्त्तिनी अन्तरस्यस्य गर्भं इति वाक्ये “अन्तर्वत्पतिवतो-
र्नुगिति” पा० अन्तःशब्दस्याधिकरणशक्तिप्रधानतयाऽस्ति-
सामानाधिकरण्याभावात् अप्राप्तौ मत्पृ अद्भुपपत्वे
मस्य वः लुक् च । गर्भवत्याम् क्लियाम् । “तस्यामेवास्व
यामिन्यामन्तर्वर्त्तिनी प्रजावती सुतावस्तुत सम्भवाविति”
रघुः । अन्तःशब्दस्य तत्स्थलक्षणया अस्वर्थे मत्पृ मस्य
वः । अन्तःस्थपदार्थवति ति० । “पुमानन्तर्वां स्यविरः
पयस्वानिति” अथ० ६, ४, ३, ।

अन्तर्वर्त्तिमि पु० अन्तःस्थित एव वाष्यति उद्गारशब्दं कारयति
वष्-शब्दे इन् णस्य मत्वम् । (देकुर) इतिस्थित-
स्योद्गारशब्दस्य कारके अजीर्णनामके रोगभेदे ।

अन्तर्वर्त्तिन् ति० अन्तः मध्ये वर्त्तते वृत्त-णनि । मध्य-
वर्त्तिनि । “अन्तर्वर्त्तिनीं विभक्तिमाश्रित्येति” सि०कौ० ।

अन्तर्वा ति० अन्तः अन्तरङ्गभावम् अन्तःकरणं वा वाति शच्छति
स्निग्धत्वेन वा-गतिगन्धनयोः विच् । एतत्पञ्चादिषु ।

अन्तर्वाशि ति० अन्तर्गता अन्तःकरणे स्थिता शास्त्रवाक्या-
त्तिका वाणी यस्य व० समासान्तविधेरनित्यत्वाच्च कप्
ह्रस्वश्च । ब्रह्मशास्त्रवाक्याभिज्ञे पण्डिते ।

अन्तर्वावत् ति० अन्तर्वाः पुत्रादिरस्यस्मिन् मत्पृ मस्य वः ।
पुत्रादिमति “अन्तर्वावत् क्यं दधे” इति ऋ० १, ४०, ७,
“अन्तर्वावत् अन्तःस्थितपुत्रादिमत्त्वात् ब्रह्मगुणोपेतं क्यं
गृह्णमिति” भा० ।

अन्तर्वाष्प ति० अन्तर्गतं वाष्पम् । वाह्याप्रकाशिते कण्ठ-
पथाप्राप्ते रोदनजन्यजलकण्ठे । व० । तद्युक्तपदार्थे
ति० । “अन्तर्वाष्पविलोचने” इति ।

अन्तर्विगाह पु० अन्तर्भूत्वा विगाहः । मध्यप्रदेशे । ह्युट् ।
अन्तर्विगाहनमस्यत्वं न० हेम० ।

अन्तर्वेदि पु० अन्तर्गता वेदिर्दत्त देये । ब्रह्मावर्त्तदेशे, स च
देशः आ प्रयागात् हरिहरपर्यन्तो गङ्गायमुनयोर्मध्यदेशः ।